

Arrest

nr. X van 29 juni 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 april 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat T. HYLEBOS, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1.X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 5 september 2011 en heeft zich op 6 september 2011 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 20 september 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 5 december 2011.

1.3. Op 22 februari 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 22 februari 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit het district Ghazni van de provincie Ghazni. U bent een Tadzjiek van etnische origine en een soennitische moslim.

U had sinds een tweetal jaar een eigen winkel waar u brandstof verkocht. Een vriend van u, Azizullah, werkte voor een veiligheidsfirma die de Amerikaanse konvooien begeleidde. Deze konvooien passeerden telkens uw winkel. Azizullah kwam soms met vrienden naar uw winkel. Jullie dronken toen alcohol, wat in feite verboden is volgens de regels van de taliban. Omwille van deze samenkomsten begonnen de taliban u te verdenken van samenwerking met de Amerikanen. U werd telefonisch bedreigd, maar u zei hen dat u niets te maken had met de Amerikanen of de regering. Uit vrees bent u echter vertrokken uit Afghanistan. Achteraf hoorde u dat uw vriend Azizullah vermoord werd toen u zich in Griekenland bevond.

Op 6 september 2011 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties uw asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een taskara en dreigbrief neer.

B. Motivering

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Om te beginnen veranderde u uw vertrekdatum uit Afghanistan. Op het gehoor van de Dienst Vreemdelingenzaken beweerde u dat u achttien maanden geleden vertrokken was uit Afghanistan (d.d. 20/09/2011, punt 35: reisroute). Deze verklaring legde u af in september 2011, zodat er van uitgegaan kan worden dat u rond maart 2010 Afghanistan verlaten heeft. Echter, tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS), op 5 december 2011, verklaarde u plotseling 'twee jaar en vier maanden' geleden Afghanistan verlaten te hebben, wat neer zou komen op een vertrekdatum rond augustus 2009 (CGVS, p.5). U geconfronteerd met deze toch wel heel 1 verschillende vertrekdatum, geeft u als verklaring dat uw vrouw u aan de telefoon gezegd zou hebben dat u al 'langer' weg was (CGVS, p. 6). Aangezien uw vrouw echter analfabeet is en minder geschoold is dan u, tenslotte heeft u zeven jaar school gelopen (CGVS, p.3), is dit geen afdoende verklaring. U werd vervolgens gevraagd of het 'nieuwe jaar' reeds begonnen was in Afghanistan op het moment dat u vertrok, dit om een nauwkeuriger idee te krijgen van uw vertrekdatum. Volgens uw eerste tijdsberekening zou u immers vertrokken zijn in de maand maart 2010, wat overeenkomt met ongeveer de eerste maand van het jaar 1389 (2010) in Afghanistan. Het nieuwe jaar begint er, en zoals algemeen is geweten, op 21 maart. U derhalve naar uw vertrekdatum gevraagd ten opzichte van deze jaarovergang, antwoordt u echter dat het jaar 1390 (2011) nog niet begonnen was (CGVS, p. 6), waardoor u opnieuw ontwijkend antwoordt. Het enige wat dan ook uit uw verklaringen afgeleid kan worden is dan ook dat u 'denkt' vóór het jaar (1390) 2011 uit Afghanistan vertrokken te zijn, wat bijzonder vaag is. U biedt dan ook geen enkel zicht op uw werkelijke vertrekdatum, wat zeer bevreemdend is.

Hier dient nog aan toegevoegd te worden dat het u onbekend is in welke maand u vertrok (CGVS, p. 6), hoewel u meermaals blijk gaf alle Afghaanse maanden te kennen (CGVS, p. 6, 7). Noch herinnert u zich of het in het begin of het einde van het jaar was (CGVS, p. 6). U gevraagd wat de eerste maand is in Afghanistan noemt u correct de maand 'hamal' (CGVS, p. 6). Een iets moeilijker vraag leek dan weer het juiste verschil tussen de Westerse en de Afghaanse kalender te zijn in kader van het nieuwe jaar. U weet weliswaar dat er een verschil is in data en dat men 'verschillende tradities' heeft, doch meent u dat er maar 'enkele dagen' verschil zijn (CGVS, p. 7). Zoals reeds vermeld begint in Afghanistan het jaar op 21 maart (1 hamal). Dat u dit niet weet is voor een Afgaan die toch kan lezen en schrijven en onderwijs genoten heeft, bevreemdend. Daarenboven heeft u aangetoond dat u de Westerse kalender kent. U gevraagd naar uw huwelijksdatum, verklaarde u gehuwd te zijn op '30 maart 2006' in Pakistan (CGVS, p. 8). De Afghaanse datum beweerde u niet te kennen, gezien enkel de Westerse datum op de videoband van jullie huwelijk gestaan zou hebben (CGVS, p. 8). Nochtans beweerde u in Afghanistan te zijn opgegroeid, zeven jaar school gelopen te hebben en de eigenaar geweest te zijn van een eigen winkel (CGVS p. 3-4). Er kan dan ook verwacht worden dat u zich beter zou kunnen situeren in de tijd. Uw onwetendheid kan dan ook niet overtuigen.

Vermits u geen zicht kon bieden op uw vertrekdatum uit Afghanistan werd er u gevraagd wie de gouverneur was op het moment van uw vertrek. U beweerde dat dit 'Haji Musa Akbarzada' was. U gevraagd of u ook Musa khan Ahmadzai kende, stelde u dat dit dezelfde persoon was die ook

'Haji Musa Akbarzada' genoemd werd (CGVS, p. 13). Uit onze informatie blijkt dat 'Musa Khan Akbarzada' sinds 13 mei 2010 inderdaad de gouverneur was van de provincie Ghazni (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Hij volgde dr. Osman Osmani op in mei 2010, een man die gedurende ongeveer twee jaar de scepter zwaaide in de provincie Ghazni. U dan ook gevraagd naar de vorige gouverneur van Ghazni, dr. Osman Osmani, bevestigde u dat hij ook gouverneur is geweest (CGVS, p. 13). Eveneens weet u dat hij aan de regeerperiode van Musa Khan Akbarzada als gouverneur vooraf ging (CGVS, p. 14). Wat u echter niet weet is hoe lang het geleden is dat hij die positie bekleedde (CGVS, p.14). U stelde dat er 'enkele gouverneurs' waren sinds de komst van president Karzai (CGVS, p.14) en u reageert ontwijkend op de herhaalde vraag hoe lang geleden dr. Osman Osmani gouverneur was door te stellen dat 'Haji Musa' gouverneur was toen u vertrok (CGVS, p. 14). Dit was echter geen antwoord op de u gestelde vraag. Bij een volgende poging om de regeerperiode van de man te achterhalen, geeft u toe dit niet te weten (CGVS, p. 14). U heeft er zelfs geen idee van of zijn regeerperiode nog van recente datum is of al in een verder verleden ligt (CGVS, p.14). U vergoelijkt dit door te stellen dat u druk bezig was met uw werk en dat u niets te maken had met de regering (CGVS, p. 14). Nochtans was de vraag geen doordenkertje. U beweerde immers achttien maanden tot twee jaar en vier maanden geleden vertrokken te zijn uit de provincie Ghazni, dus tot maart 2010 ongeveer zou u dan in Ghazni gewoond hebben. Uit de door ons geraadpleegde gegevens blijkt dat dr. Osman Osmani gouverneur was van 31 mei 2008 tot maart 2010 (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Het kan dan ook niet overtuigen dat u er geen idee van heeft wanneer deze man gouverneur was van de provincie Ghazni, maar u wel de naam kan geven van de gouverneur die na mei 2010 gouverneur werd. Voor iemand die beweerde zijn hele leven in de provincie Ghazni gewoond te hebben, is dit een heel bevreemdende vaststelling. Uw verklaringen geven dan ook de indruk van een ingestudeerd karakter.

Bovenstaande observaties worden verder nog versterkt door het feit dat u beweerde dat 'dokter Shawjan' de politiechef van Ghazni was bij uw vertrek uit Afghanistan (CGVS, p.17). Uit de door ons geraadpleegde informatie blijkt dat er in Ghazni opeenvolgend drie politiechefs geweest zijn, namelijk Ali Shah Ahmadzai, Khyal Baz Sherzai en tegen het einde van 2010 zou Zorawar/Delawar Zahid het gezag overgenomen hebben (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). U gevraagd of u Khyal Baz Sherzai en Ali Shah Ahmadzai kende, verklaarde u dat het allebei mensen zijn van de veiligheid, van de regering (CGVS, p. 17). U echter gevraagd wie de politiechef was op het moment dat u het land verliet, beweerde u dat het Ali Shah Ahmadzai was (CGVS, p. 17). Dit is 2 merkwaardig. Ali Shah Ahmadzai was de politiechef van de provincie Ghazni van 2007 tot de herfst van 2009 (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Kortom, u beweerde dat de politiechef op het moment van uw vertrek Ali Shah Ahmadzai geweest zou zijn, iemand die tot eind 2009 politiechef in Ghazni was, terwijl volgens u Musa Khan Akbarzada bij uw vertrek de gouverneur was. Echter, deze mannen hebben nooit op hetzelfde moment de functies die u vermeldde bekleed. Het loutere feit dat u de namen en functies kent van bekende personen, wijst er nog niet op dat u uit de provincie Ghazni afkomstig bent en hier de laatste jaren ook daadwerkelijk gewoond heeft. Uw verklaringen kunnen dan ook niet overtuigen.

Ook meer recente feiten uit uw provincie zijn aan uw aandacht voorbij gegaan. Zo beweerde u dat er gsm-operatoren actief zijn, zoals MTN, Ariba, Roshan, Afghan telecom en Etisalat (CGVS, p. 8, 9). De kennis die u tentoonspreidde betreffende deze-gsm operatoren bewijzen uw afkomst uit de provincie Ghazni echter niet. Deze operatoren zijn immers in heel Afghanistan actief en kunnen dus door u op andere manieren bekend geweest zijn (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). U geeft iets later een indicatie waar uit afgeleid kan worden dat u niet recent van de regio afkomstig bent. U beweerde immers dat er enkel "s nachts" getelefoneerd kan worden en dat bepaalde gsm-operatoren niet meer actief zijn omdat de taliban hen bedreigd zouden hebben (CGVS, p. 9). Opnieuw moet de vraag gesteld worden over welke periode u het nu heeft. Uit de door ons geraadpleegde informatie blijkt dat de taliban in het jaar 2008 aanslagen gepleegd hebben op telefoonmasten, doch is er in datzelfde jaar meer gebeurd (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Zo blijkt ook dat de taliban een eerder verbod op telefoonverkeer overdag in datzelfde jaar opgeheven hebben (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Hier lijkt u geen weet van te hebben. Sinds 2008 zijn er vervolgens nog problemen geweest met het telefoonverkeer, echter niet de problemen die u beschreven heeft. In delen van het district Qarabagh werd bijvoorbeeld het signaal onderbroken in het jaar 2010 en werden de inwoners verplicht om naar Ghazni stad te gaan om te kunnen telefoneren (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Uit deze informatie blijkt dan ook dat in Ghazni stad er wel de mogelijkheid bestond om te telefoneren. Bovendien geeft recente informatie weer dat in het jaar 2011 verschillende gsm-ontvangstmasten vernield werden in de provincie

Ghazni, zoals die van Etisalat, Roshan, MTN en AWCC (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Nogmaals geeft dit weer dat deze gsm operatoren wel in de regio actief waren. Dit laatst genoemde feit dateert echter van een datum waarop u beweerde reeds lang onderweg te zijn. Daarom is het niet aannemelijk dat u verwezen zou hebben naar de incidenten die zich in de zomer van 2011 in Ghazni hebben afgespeeld. Bovendien beweerde u ook zelf dat de gsm-operatoren reeds sinds vier jaar niet meer actief zijn in de streek, wat niet blijkt uit onze informatie (CGVS, p. 9). Uw verklaringen hierover kunnen dan ook niet overtuigen.

Geografisch kan u de provincies rondom Ghazni, zoals Khost en Gardez zonder problemen situeren (CGVS, p. 9, 10). Toch lijkt het voor u moeilijker te zijn om de naburige districten van uw district op te noemen. Er werd u bijvoorbeeld een directe vraag gesteld over de Kabul-Kandahar weg, een weg waarover u in uw asielaanvraag sprak en waar u als brandstofhandelaar logischerwijze meer over zou moeten weten (CGVS, p. 19, 20). De vraag betrof de route van de weg en welke districten deze weg passeert in Ghazni. U antwoordt hierop dat de weg het district 'Muqur' van Ghazni en de provincie Kandahar passeert (CGVS, p. 15). Het is echter bevreemdend dat u het verste district van Ghazni 'Muqur' noemt, terwijl het district 'Andar' veel dichterbij ligt en hier ook de weg passeert (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). U dan ook gevraagd welk district er dichterbij uw dorp ligt, begint u dorpen 'of zoiets' in de buurt op te noemen (CGVS, p. 15). Er werd echter niet naar dorpen gevraagd. U specifiek naar de ligging van het district Andar gevraagd, dat ten zuiden van Ghazni stad ligt, verklaarde u dat u er nooit bent geweest en dat er gevechten zijn (CGVS, p. 15). U lijkt niet te weten hoe ver of dicht het district Andar verwijderd is van Ghazni. Later zou u zelfs verklaren dat het ver weg is (CGVS, p. 16). Vreemd genoeg weet u dan weer wel dat Qarabagh naast Andar ligt (CGVS, p. 15), terwijl het district Qarabagh geen grens heeft met uw district en er dientengevolge niet van kan uitgegaan worden dat u dit weet. 'Deh Yah', een ander naburig district kent u als een district van Ghazni dat dichtbij de stad ligt (CGVS, p. 16). U gevraagd of er nog andere districten tussen Dey Yah en Ghazni stad liggen, begint u verschillende districten op te noemen van de provincie Ghazni, wat echter geen antwoord is op de u gestelde vraag en eerder doet vermoeden dat u een antwoord ontwijkt. Het feit dat u districten kent, maar deze niet in de buurt van de stad Ghazni kan situeren, is zeer merkwaardig. Ook Wali Mohammad Shahid kent u niet, nog een ander district dat naast uw district Ghazni ligt (CGVS, p. 21). De kennis die u dan wel meedeelde over andere districten lijken dan ook eerder een ingestudeerd karakter te hebben. Er kan immers verondersteld worden dat u beter vertrouwd bent met districten in uw directe omgeving. Voorts dient er opgemerkt te worden dat u wel goed lijkt te weten welke districten vlakbij Kabul liggen, zoals Maydan Shahr en Chahar Asyab (CGVS, p. 16). U kan dus wel degelijk plaatsen situeren nabij een stad, alleen blijkt u er moeite mee te hebben dit ook te doen voor de stad Ghazni. Uw herkomst uit het district Ghazni kan dan ook niet overtuigen.

Wat betreft uw kennis over recente gebeurtenissen in de provincie Ghazni dient er opgemerkt te worden dat er een aantal veranderingen in uw streek onopgemerkt aan u voorbij zijn gegaan. Zo lijkt u onder andere niet te weten dat er onder dr. Mohammad Osman Osmani een weg werd aangelegd van Ghazni naar Kwaja Omari (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Hoewel u bij de vraag naar deze weg meedeelde dat er recent een nieuwe weg is, kon u dit niet verduidelijken wanneer er u bijkomstige vragen gesteld werden (CGVS, p. 14). U immers gevraagd wat u onder 'recent' verstaat, u bleef immers vaag over uw vertrekdatum, herhaalde u nogmaals dat het 'recent' was (CGVS, p. 14-15). Deze verklaring is wederom ontwijkend. U opnieuw informatie gevraagd, stelde u dat er al een weg is maar dat u denkt dat die nu geasfalteerd is, wat volgens u na uw vertrek zou gebeurd zijn (CGVS, p. 15). Uit de door ons geraadpleegde informatie blijkt dat deze weg al bestaat sinds september 2009 (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Het is dan ook niet aannemelijk dat u hierover geen informatie kan geven, vooral omdat u als brandstofhandelaar toch iets opgevangen zou moeten hebben. Ook andere gebeurtenissen plaatst u in een ander tijdsbestek. Zo wist u dat er Poolse troepen waren in uw streek, doch heeft u er geen besef van of zij al lang aanwezig zijn in uw provincie. U stelde op een bepaald moment dat ze er nog maar 'enkele maanden' waren toen u vertrok (CGVS, p. 12), omgerekend zou dit betekenen dat u al in het jaar 2008 vertrokken zou zijn, of dat u verkeerdelijk meende dat ze nog maar sinds kort in Ghazni zijn. Uit de door onze geraadpleegde informatie blijkt immers dat de Poolse teams sinds juni 2008 aanwezig zijn in Ghazni (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Ook ditmaal slaagt u er niet in uw recente herkomst te bewijzen.

Voorts werd er u nog gevraagd of er Pakistaans geld gebruikt werd in Ghazni. U beweerde dat er alleen met Afghaans geld betaald werd en dat de Afghaanse autoriteiten wouden dat er met Afghani of Kaldar (roepies) betaald werd (CGVS, p. 12). Blijkbaar is het u, nochtans een brandstofhandelaar, niet

bekend dat er onrust was in de stad Ghazni, waar uit de door ons geraadpleegde informatie blijkt dat 85% van de handelstransacties in de provincie Ghazni in roepies wordt betaald, omwille van bepaalde biljetten. (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Verder had u nog nooit de nieuwe bibliotheek gezien in Ghazni stad die er al sinds 2008 is en weet u niets over nieuwe waterbevoorradingsprojecten in Ghazni stad in 2009 (CGVS, p. 13, een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). U spreekt slechts over waterputten die lang geleden, na de komst van Karzai, aangelegd zijn, wat echter reeds lange tijd geleden is en opnieuw uw recente herkomst uit Ghazni niet kan bewijzen.

Ten slotte kan het feit dat u wel op de hoogte bent van de problemen door de sneeuwval in de provincie en de incidenten op de weg van Kabul Kandahar, de vaststelling dat u niet recent afkomstig bent uit de provincie Ghazni, niet rechtekken (CGVS, p. 11). De provincie Ghazni wordt immers al sinds jaren geplaagd door zware sneeuwval en ook veiligheidsincidenten op de weg Kabul-Kandahar zijn al geruime tijd schering en inslag (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Daarnaast verklaarde u dat er in uw dorp een moskee vernield is en een grotere herbouwd (CGVS, p. 10), dit terwijl er gepeild werd naar een protest van honderden mensen tegen de bouw van een nieuwe moskee op een historische plaats in de stad Ghazni (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). Dat u ook deze keer niet op de hoogte bent van deze grootschalige gebeurtenis kan niet overtuigen. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw recente herkomst uit de provincie Ghazni.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u een taskara en een dreigbrief neer. Wat uw taskara betreft, dient er opgemerkt te worden dat dit een kopie betreft waarvan de authenticiteit geenszins valt te verifiëren. Deze taskara kan dan ook uw gebrekkige verklaringen over uw regio van herkomst niet rechtekken. Bovendien blijkt uit de door ons geraadpleegde informatie dat er veel vervalste taskara's in omloop zijn (een kopie van de informatie werd toegevoegd aan uw administratief dossier). De dreigbrief die u neerlegde heeft gezien bovenstaande vaststelling geen enkele meerwaarde, temeer dit ook een kopie is. Dergelijke documenten hebben enkel bewijswaarde in het kader van een coherent en geloofwaardig asielrelaas wat in uw geval niet zo blijkt te zijn.

Uit dit alles dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u reeds sinds lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) juncto artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen in samenhang gelezen met de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat de aangehaalde argumenten in de bestreden beslissing zeer zwak zijn en niet ingaan op de grond van de zaak, aangezien de weigeringsbeslissing louter gesteund is op een vermoeden van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) dat verzoeker niet recent uit Afghanistan afkomstig is omdat hij niet in staat was tot in de detail een reeks zeer gerichte vragen te beantwoorden. Voorts onderneemt verzoeker een poging om de verschillende weigeringsmotieven te weerleggen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in samenhang gelezen met de beginselen van behoorlijk bestuur, inzonderheid de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat hij de Afghaanse nationaliteit heeft, gevlucht is uit Afghanistan en heel zijn leven in Ghazni heeft gewerkt en geleefd en het vaststaat dat Ghazni een regio is overeenkomstig artikel 48/4 §1 en §2c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker wijst erop dat hij een aantal bijkomende stukken indient: een document ondertekend door de provinciale raad van Gazni, de bevelhebber en agent van het dorp, de chef van de sociale raad en een aantal inwoners, zijn taskara en de taskara's van zijn echtgenote en kinderen, en een bankkaart.

Bij het verzoekschrift wordt tevens het rapport “Operational Guidance Note Afghanistan” van februari 2012 gevoegd.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan, zoals omstandig wordt toegelicht, (ii) het feit dat hij wel op de hoogte is van de problemen van de sneeuwval in de provincie en de incidenten op de weg van Kabul-Kandahar de vorige vaststellingen niet kan rechttrekken, en (iii) moet besloten worden dat aan de asielmotieven die onlosmakelijk verbonden zijn met zijn voorgehouden verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht.

2.4. Het komt allereerst de asielzoeker toe de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent Ghazni, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.5.1. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt dat hij zijn hele leven in Ghazni zou hebben gewoond, tot de zesde of zevende klas school liep en dat hij daar een winkel had in brandstof en daarvoor regelmatig naar Kaboel reisde. Van verzoeker kan dan ook verwacht worden dat hij voldoende kennis heeft over zijn regio van afkomst.

2.5.2. Daargelaten de vaststelling dat verzoeker niet precies kan aangeven wanneer hij zijn land van herkomst verliet, dient te worden vastgesteld dat verzoeker weliswaar kennis heeft van de Afghaanse kalender, hij kent met name de maanden, doch er niet in slaagt zijn huwelijksdatum aan te geven volgens zijn eigen kalender. Dat op de videoband van zijn huwelijk de Gregoriaanse kalender wordt vermeld, hij meer interesse heeft in de Westerse kalender omdat hij verschillende familieleden heeft die in het Verenigd Koninkrijk wonen en het onderwijs tijdens de talibantijd gegeven werd in het Pastou, kan niet overtuigen. Immers, naar zijn zeggen verbleef hij tot voor kort in Ghazni en heeft hij heel zijn leven in Afghanistan gewoond, zodat mag verwacht worden, gelet op de vaststelling dat hij de maanden van de kalender kent en handel dreef, dat hij zonder probleem zijn eigen huwelijksdatum kent in de Afghaanse kalender, hij minstens correct zou kunnen aangeven in welk jaar en ongeveer welke maand hij Afghanistan verliet, en zonder te aarzelen kan aangeven welke de koude en de warme maanden zijn in Ghazni. De vaststelling dat verzoeker slechts met moeite de Afghaanse kalender hanteert ondermijnt in ernstige mate zijn bewering tot aan zijn vlucht naar België in Afghanistan te hebben verbleven.

2.5.3. Wat de naam van de gouverneur betreft wordt in de bestreden beslissing gesteld dat verzoeker ongeveer tot maart 2010 in Ghazni zou hebben gewoond en uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat dr. Osman Osmani gouverneur was van 31 mei 2008 tot maart 2010, terwijl verzoeker niet kan antwoorden op de vraag wanneer dr. Osman Osmani gouverneur was en hij stelt dat Haji Musa Akbarzada gouverneur was toen hij vertrok terwijl deze laatste gouverneur werd na mei 2010. Verzoekers verweer dat de lokale bevolking niet begaan is met de politiek, laat staan met de

exacte tijdstippen waarop deze personen in functie waren en hij hard werkte om te kunnen overleven samen met zijn gezin kan niet worden aangenomen. Immers, de gouverneur van de provincie in Afghanistan heeft een belangrijke publieke functie en van verzoeker als handelaar mag verwacht worden dat hij een correct antwoord kan geven op de vraag wie gouverneur was op het ogenblik van zijn vertrek. In tegenstelling tot wat verzoeker laat uitschijnen wordt van hem niet verwacht dat hij precieze data geeft over de regeerperiode van de gouverneurs, doch wel kan aangeven dat dr. Osman Osmani op het moment dat hij zinnens was te vertrekken die functie bekleedde. Het feit dat hij de daaropvolgende gouverneur noemt wijst er inderdaad op dat verzoekers kennis ingestudeerd is.

Hetzelfde kan vastgesteld worden met betrekking tot de politiechef van Ghazni. Verzoeker kent namen maar kan niet precies aangeven wie de politiechef was op het moment dat hij Ghazni verliet. Noch zijn scholing of interesse, noch het feit dat het een oorlogszone betreft bestuurd door de Taliban kan een verschoning zijn voor zijn gebrek aan kennis vermits hij als handelaar actief deelnam aan het sociale leven en mag verwacht worden dat hij van deze elementen die zijn onmiddellijke omgeving betreffen op de hoogte is.

2.5.4. Waar verzoeker zijn onjuiste verklaringen met betrekking tot de GSM-providers in Ghazni probeert te weerleggen door erop te wijzen dat de tolk hem niet begrepen heeft, hij tijdens het gehoor stelde dat *"Etisalat de enige gsm-provider is die 's nachts ook functioneert."* en *"alle overige gsm-providers (enkel) overdag werken, dus net het omgekeerde wat werd genoteerd"*, wijst de Raad erop dat verzoeker tijdens het gehoor duidelijk het volgende stelde: *"Had u een gsm? Ja. Van welke maatschappij? MTM, ariba. Het was ariba maar de naam was veranderd, MTN. Welke andere mobiele telefoon providers waren er? Roshan, Afghan telecom. In Gazni? In Gazni is het 's nachts alleen actief, maar afghan besim en TMT enzo is er niet meer. De andere providers zijn niet meer actief, de taliban hebben hen bedreigd. (AZ noteert de naam op een papier) Eitsalat. Sinds wanneer zijn die andere netwerken niet meer actief? Vier jaar al (...)"* (gehoor, p. 8-9). Wat verzoeker thans in het verzoekschrift stelt komt niet overeen met wat hij verklaarde tijdens het gehoor. Het motief dienaangaande in de bestreden beslissing vindt steun in het gehoorslag en de informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Vermits verzoeker stelt dat hij in het bezit was van een gsm mag verwacht worden dat hij juiste verklaringen aflegt over de netwerken en de uren of tijdstippen dat er gebeld kon worden. Dat zijn antwoorden verkeerd werden neergeschreven kan niet worden aangenomen aangezien uit niets blijkt dat op het ogenblik van het gehoor er sprake zou zijn geweest van taal- of communicatieproblemen.

2.5.5. Verzoeker onderneemt een poging om een verklaring te geven over zijn fragmentarische kennis over de districten, maar ook hier dient te worden vastgesteld dat zijn kennis van de districten ingestudeerd lijkt. Zo leest de Raad in het gehoorverslag: *"Door welke districten loopt de Kabul Kandahar road in Ghazni. Door Muqur, Kandahar. Loopt die nog door districten in Ghazni? Twee drie districten denk ik. Tussen Ghazni stad en Muqur, zijn er daartussen nog andere districten? Mungur en zo en ook enkele andere districten, maar de namen weet ik niet op dit moment. Welk district van Gazni was er dichtbij uw dorp? Nawabad, Piaha, daar waren Hazara's. Zijn dat districten van Ghazni? Nawabad, is dichtbij ons, en Nawabad Kiah dat komt erna. Zijn dat dorpen? Ja, dorpen of zoiets. (...)"* (gehoor, p. 15). De Raad stelt derhalve vast dat verzoekers kennis van de districten ondermaats is en dat hij de vraag naar welk district dichtbij gelegen is bij zijn dorp ontwijkt door dorpen "of zoiets" op te noemen (gehoor, p. 15). Tot slot blijkt het ingestudeerde karakter eveneens uit de vaststelling dat verzoeker wel districten kent maar deze niet weet te situeren, wat opmerkelijk is en de geloofwaardigheid aantast van de betrokkene die beweert geboren en getogen te zijn in deze provincie en handelaar is en dus regelmatig de baan neemt om voorraden in te slaan. Tot slot kan daar nog aan toegevoegd worden dat hij het naburige district Wali Mohammad Shahi niet kent en vraagt of dit "iemand van Ghazni" is (gehoor, p. 21).

2.5.6. Een volgende opmerkelijke vaststelling is het feit dat verzoeker als handelaar niet op de hoogte is dat 85% van de handelstransacties in de provincie Ghazni in roepies worden betaald. Verzoekers verweer dat de brandstoffen die hij verhandelde gekocht en verkocht werden in dollars en hij bij kleine boodschappen, op dat moment en slechts voor een zeer klein bedrag, dollars voor afghani wisselde en het dus logisch is dat hij het antwoord schuldig moet blijven is niet ernstig, vermits hem dit als handelaar niet belet op de hoogte te zijn van de praktijk in zijn stad en provincie om handel te drijven in roepies.

2.5.7. Verzoeker betwist niet dat hij niet op de hoogte was van de geasfalteerde weg van Ghazni naar Kwaja Omari sinds september 2009. In de mate verzoeker zijn gebrek aan kennis over de waterbevoorradingprojecten probeert te vergoelijken door te stellen dat de tolk de boodschap niet goed heeft overgemaakt en dat hij begrepen heeft dat het waterbevoorradingprojecten betrof voor de

regeerperiode van Karzai en na de komst van Karzai inderdaad NGO's actief waren om waterpompen te installeren kan hij de Raad niet overtuigen, omdat de vragen duidelijk zijn gesteld (*"Is er iets veranderd aan de waterbevoorrading in Ghazni stad? Neen. Er is geen waterbevoorrading ofzo; maar nu hebben de meeste mensen een waterput. Hoe zijn de waterputten gekomen? Sommige hulporganisaties hebben mensen geholpen met waterpompen enzo. Hoe lang is dat geleden? Soms als er problemen zijn in de dorpen dan komen zij en ze helpen. Het eit dat ze hielpen met de waterbevoorrading, hoe lang is dat al geleden? Lang, na de komst van Karzai. Dus niet van de laatste jaren? Sinds het begin van Karzai, scholen enzo. Er werden ook nieuwe scholen gebouwd."* Gehoor, p. 13) en uit de antwoorden zonder enige twijfel blijkt dat verzoeker niet op de hoogte is van de aanleg van een waterbevoorradingssysteem waarbij 3000 inwoners werden aangesloten in 2009, zoals blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier.

2.5.8. De Raad is van oordeel, gelet op alle gebreken in verzoekers kennis samen, dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit Ghazni en dat zijn echtgenote en kinderen daar thans nog verblijven. Vermits verzoekers afkomst uit Ghazni niet geloofwaardig is maakt hij ook de vervolgingsfeiten vanwege de taliban die zich aldaar zouden hebben afgespeeld niet aannemelijk.

De vaststelling dat verzoeker bepaalde gegevens en elementen betreffende Ghazni wel kent wijzig niets aan het voorgaande en kunnen het besluit dat hij zijn afkomst niet aantoon niet in een ander daglicht plaatsen vermits de lacunes in zijn kennis dagdagelijkse elementen betreffen die iedere Afghaan met dit profiel uit Ghazni zou moeten kennen.

2.5.9. Tot slot benadrukt de Raad dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is. Documenten hebben immers enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaas te herstellen. Dit klemmt des te meer nu uit de 'Subject Related Briefing (SRB) "Afghanistan" "Corruptie en valse documenten"' blijkt dat Afghanistan het vijfde meest corrupte land ter wereld is, allerlei "officiële" documenten kunnen gekocht worden en/of vervalste documenten, waaronder taskara's op grote schaal te koop aangeboden worden in winkels in onder andere Peshawar. Derhalve wordt geen objectieve bewijswaarde toegekend aan verzoekers taskara en deze van zijn familieleden.

De documenten gevoegd bij het verzoekschrift, met name stuk 10 "ondertekende verklaringen van meerdere bewoners van het dorp Moglan, met betrekking tot de heer A.W.G.", en stuk 11 een "originale dreigbrief van de Taliban", worden niet in overweging genomen omdat deze documenten opgesteld zijn in Dari of Pashtou en bij gebrek aan vertaling de Raad geen kennis kan nemen van de inhoud van deze stukken. Hoe dan ook, de Raad herhaalt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is.

De fotokopie van verzoekers bankkaart toont op geen enkele wijze de afkomst uit Ghazni aan.

Waar verzoeker nog verwijst naar zijn broer en zus die in het Verenigd Koninkrijk verblijven wijst de Raad erop dat het is de taak van de asielinstanties is om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en dat in casu vastgesteld wordt dat verzoeker zijn afkomst uit Ghazni niet aannemelijk heeft gemaakt middels zijn verklaringen en/of documenten waaraan objectieve bewijswaarde kan worden toegekend voor verzoekers afkomst.

2.5.10. Tot wijst de Raad er dienaangaande nog op dat verzoeker verkeerdelijk meent dat de weigering enkel gebaseerd is op het exacte tijdslement omdat hij niet met 100% kan duiden wanneer hij zijn land verliet en een 'foute' inschatting maakt van de duur van zijn reis. Uit het geheel van vaststellingen blijkt dat verzoeker de Afghaanse kalender niet vlot kan gebruiken en dat hij dermate lacunes heeft in zijn kennis van Ghazni dat hij zijn afkomst uit deze stad/provincie niet aannemelijk maakt.

2.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.7. Na grondige lezing van het gehoorverslag komt de Raad tot de conclusie dat de bevindingen van de bestreden beslissing er steun in vinden. Het is op basis van het geheel van de in de beslissing opgenomen elementen op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd (RvS 9 december 2005, nr. 138.319). Verzoekers bewering vanaf zijn geboorte tot zijn vertrek in Ghazni te hebben geleefd is niet aannemelijk. Van een kandidaat-vluchteling mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*, 205). Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in 2010 in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking en zelfs tegenwerking op dit punt, verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België, in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

2.8. Verzoekers verwijzing naar de veiligheidssituatie in Ghazni is niet relevant vermits hij zijn afkomst uit deze stad/provincie niet aannemelijk heeft gemaakt.

2.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Dari machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken.

2.10. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van de verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing in voldoende mate. Immers, zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan

slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. an het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS